

kes: Til § 1, 22 og 23: Forslaget gaar ud paa en Forøgelse af Retskredsens Antal fra 88 til 89 derved, at Randers Købstad og Nørhald m. fl. Herreder i Stedet for at forenes til een Retskreds stadig holdes adskilte som to. Denne Deling er allerede anbefalet her i Folketinget af Folketingsmanden for Randers Amts 3die Valgkreds (Gerud Jensen) og er desuden senere anbefalet af Randers Amtsraad, Randers Byraad og samtlige Sogneraad i Kredsen, og under Hensyn til de Udtalelser, jeg har fremsat paa Foranledning af det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds om, at naar det viste sig, at der var et virkeligt Ønske i Befolkningen derovre om at faa dette Forhold ændret, skulde jeg forelægge Forslag i den Henseende, sker dette altsaa herved. Da Kredsen sammenlagt havde over 40 000 Indbyggere, skulde der være 2 Dommere, og der bliver altsaa ikke et Dommerembede mere end ellers, fordi den nu deles saaledes. Jeg haaber, at det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds nu vil være tilfreds.

Til §§ 3—4: Forslaget gaar ud paa at aabne examinati juris, altsaa det, vi kalder danske Jurister, Adgang til at blive Politimestre, idet det kan befrygtes, at der vil blive Vanskelighed ved at faa samtlige Politimesterembeder besat med kvalificerede Ansøgere.

Til § 5: Forslaget gaar ud paa en Ændring af Sagførerraadets Sammensætning og skyldes en Henvendelse fra Sagførerforeningen.

Til §§ 6 og 7: Forslaget gaar ud paa, at Vidner i alle Sager skal møde 1) ved ethvert Tingsted indenfor Vidnets Retskreds og 2) ved de Tingsteder, der er beliggende sammesteds som Vidnets Tingsted, selv om dette er beliggende udenfor Vidnets Retskreds, hvilket sidste f. Eks. er Tilfældet for Nordre Birks Vedkommende, der har Tingsted i København. Tilsvarende Regler gjaldt allerede tidligere for Landsretssager. De foreslaaede Ændringer betyder en ikke ringe Udvidelse af det saakaldte „Umiddelbarheds-Princip“ uden paa nogen Maade at forøge Ulempen for de Personer, der skal møde som Vidner i Retten.

Til § 8: Forslaget gaar ud paa at mildne Kravet om Protokollation af Vidneforklaringer under Domsforhandling, saaledes at det overlades til Retten at afgøre, hvor meget af Forklaringerne der skal føres til Protokols. Retten skal herved særlig tage Hensyn til Chancen for, at Sagen vil blive appelleret. Forslaget skyl-

des, at Paabudet om vidtløftig Protokollation i saa høj Grad hemmer den mundtlige Procedure, der indføres ved Retsplejeloven, og er overflødig ved Domsforhandling, der overværes af den samme Dommer, som skal dømme i Sagen.

Til § 9: Forslaget gaar ud paa en Forhøjelse af Grænsen mellem Underrets- og Landsretssager fra 300 Kr. til 800 Kr. En saadan Forhøjelse er naturlig ikke blot af Hensyn til Pengenes nuværende ringere Værdi, men ogsaa for at hidføre en ligeligere Fordeling af Sagerne mellem Landsretterne og Underretterne. Der er fra Dommernes Side udtrykt Ønske om at faa Grænsen sat op til 1 000 Kr. Hertil skal bemærkes, at man maa erindre, at den i Retsplejeloven hjemlede Underretsprocedure ubetinget er beregnet paa Smaasager. Sættes Grænsen alt for højt op, kan det befrygtes, at Lovens Underretsprocedure ikke vil kunne gennemføres i den Form, som det er Lovens Hensigt.

Til § 10: Forslaget gaar ud paa, at Sagens Parter uden Hensyn til sagsøgtets Værneting kan blive enige om Sagens Forberedelse ved Landsret i Stedet for ved Underret. Dette betyder ogsaa en væsentlig Indrømmelse til Umiddelbarhedsprincippet uden Forøgelse af Ulemper for Vidnerne, idet disses Mødepligt ikke paa- virkes heraf.

Til § 11: Forslaget gaar ud paa at slette det ubetingede Paabud om, at Landsretsdomme skal være endeligt vedtagne senest tredie Sognedag efter Sagens Optagelse til Doms og ligesom for Højesteret og Underret nøjes med en Regel om Domsafsigelse snarest muligt. Der kan forekomme vidtløftige og vanskelige Sager, i hvilke tre Dage er for kort Tid for Dommerne til at gennemgaa Sagen og træffe deres Afgørelse. Paa den anden Side vil det ikke være heldigt at give en almindelig Frist af væsentlig længere Varighed, idet man kan befrygte, at det vilde friste til Udsættelse af Domsafsigelse i Sager, i hvilke Dommen bør afsiges straks.

Til §§ 15—19: Ændringerne gaar ud paa at bevare Sø- og Handelsrettens Stilling som en Domstol, der i alle Sager staar under direkte Appel til Højesteret.

Til § 13: Forslaget gaar ud paa, at Politimesteren til de Føgedforretninger, som han kan foretage i Købstæderne, særlig Skatteudpantninger, skal kunne benytte ikke blot sin Fuldmægtig, men ogsaa en anden af Amtmanden paa Politimesterens Ansvar dertil beskikket Person.

Til § 14: Forslaget gaar ud paa, at